

prezydów właściwych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 6. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą od dnia 1 lipca 1968 r. wprowadzać w poszczególnych kinach stałych kategorii III wyższe ceny w granicach określonych przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 7. 1. W celu zapewnienia poprawy świadczonych usług na rzecz widzów kinowych zobowiązuje się prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do opracowania programu modernizacji kin, w szczególności na wsi, oraz realizacji tego programu do 1970 r.

2. Modernizacja kina powinna nastąpić w drodze przeprowadzenia kapitalnych remontów albo w trybie przewidzianym dla inwestycji szybko rentujących się oraz inwestycji drobnych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Modernizacja powinna w zasadzie zapewnić warunki umożliwiające zaliczenie kina do wyższej kategorii.

3. Upoważnia się Ministra Finansów do sfinansowania modernizacji kin, o której mowa w ust. 1, w ramach dodatkowych wpływów osiągniętych przez przedsiębiorstwa kin w latach 1967—1970.

4. Przedsiębiorstwa kin mogą uzyskać antycypacyjny kredyt bankowy na sfinansowanie przedsięwzięć modernizacyjnych o charakterze kapitalnych remontów.

5. Upoważnia się Ministra Finansów do udzielenia w 1967 r. z rezerwy budżetu centralnego dotacji wyrównawczych dla budżetów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na pokrycie skutków finansowych spowodowanych unieruchomieniem kin w związku z przeprowadzaną dodatkową modernizacją.

§ 8. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej uchwale zachowują moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

§ 9. Traci moc uchwała nr 51 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie klasyfikacji kin oraz cen biletów wstępu do kin (Monitor Polski Nr 22, poz. 132).

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen oraz prezydiom właściwych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

208

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ ROLNICTWA

z dnia 19 lipca 1967 r.

w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców za pozyskaną zwierzynę na terenach wydzierżawionych obwodów łowieckich oraz odstępowania ubitej zwierzyny osobom wykonującym polowanie w tych obwodach.

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 3 oraz art. 28 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza przedsiębiorstwom lasów państwowych za pozyskane na terenach obwodów łowieckich jelenie, daniela i sarny — opłaty stanowiące 50% ich przeciętnej wartości.

2. Opłaty obliczone w myśl ust. 1 wynoszą:

za jelenia-byka	— 1.000 zł,
za jelenia-lanię	— 500 zł,
za jelenia-ciele	— 200 zł,
za jelenia-byka gatunku sika	— 600 zł,
za jelenia-lanię gatunku sika	— 300 zł,
za jelenia-ciele gatunku sika	— 150 zł,
za daniela-byka	— 500 zł,
za daniela-lanię	— 300 zł,
za daniela-ciele	— 150 zł,
za sarnę-rogacza	— 200 zł,
za sarnę-kozę	— 150 zł,
za sarnę-kozię	— 75 zł.

3. Na terenach województw białostockiego, krakowskiego, rzeszowskiego i olsztyńskiego opłaty obliczone w myśl ust. 1 wynoszą:

za jelenia-byka	— 1.250 zł,
za jelenia-lanię	— 625 zł,
za jelenia-ciele	— 250 zł.

§ 2. Dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza na rzecz wydzierżawiającego za pozyskaną na terenach obwodów łowieckich inną zwierzynę niż wymieniona w § 1 część przeciętnej wartości tej zwierzyny, a mianowicie:

za łosia-byka	— 2.000 zł,
za łosia-kłepę	— 1.000 zł,
za łosia-ciele	— 500 zł,
za muflona-tryka	— 500 zł,
za muflona-owcę	— 300 zł,
za muflona-jągnię	— 100 zł,
za dziką-warchłaka	— 100 zł,
za dziką — w wieku powyżej jednego roku	— 300 zł,
za rysia	— 200 zł,
za junotę w okresie od 1 października do 31 marca	— 10 zł,
za lisa w okresie od 1 listopada do 31 marca	— 10 zł,
za borsuka	— 10 zł,
za wydrę	— 500 zł,
za kunę leśną	— 50 zł,
za tchórza	— 10 zł,
za zającą szaraka	— 5 zł,
za królika	— 3 zł,
za drobia	— 300 zł,
za głuszca-koguta	— 100 zł,
za cietrzewia-koguta	— 20 zł,
za jarząbkę	— 10 zł,
za bażanta-koguta	— 15 zł,
za kuropatwę	— 5 zł,

za przepiórkę	—	5 zł,
za słonkę	—	5 zł,
za bataliona	—	10 zł,
za dziką gęś	—	10 zł,
za dziką kaczkę	—	5 zł,
za gołębia grzywacza	—	3 zł,
za inne nie wymienione wyżej zwierzęta łowne	—	2 zł.

§ 3. W razie przekazania dzierżawcy obwodu łowieckiego hodowli i ochrony zwierzyny na obszarach lasów państwowych większych niż 200 ha, wchodzących w skład tego obwodu, oraz w stosunku do zwierzyny pozyskanej przez myśliwych zagranicznych na polowaniach kontraktowanych przez Polskie Biuro Podróży „Orbis” — opłaty określone w § 1 ust. 2 i 3 obniża się o 50%.

§ 4. W stosunku do wydzierżawionych obwodów łowieckich objętych redukcją zwierzyny płowej opłaty przypadające na rzecz przedsiębiorstw lasów państwowych za pozyskane łosie, jelenie, daniela i sarny obniża się o 50%, pod warunkiem pełnego wykonania planu pozyskania tej zwierzyny. Sposób rozliczenia z tego tytułu ustala Naczelny Zarząd Lasów Państwowych.

§ 5. Pozyskana w drodze odstrzału sanitarnego w wydzierżawionych obwodach łowieckich zarządzanych przez przedsiębiorstwa lasów państwowych zwierzyna płowa i czarna (łosie, jelenie, daniela, sarny i dziki) pozostaje własnością przedsiębiorstwa lasów państwowych, które wypłaca za odstrzał tej zwierzyny nagrodę w wysokości 200 zł. Trofea pochodzące z odstrzału sanitarnego stanowią własność przedsiębiorstwa lasów państwowych.

§ 6. Dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza opłaty określone w § 1 ust. 2 i 3 przedsiębiorstwom lasów państwowych, a opłaty określone w § 2 na rzecz wydzierżawiającego w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty pozyskania zwierzyny. Po upływie tego terminu dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza, zgodnie z obowiązującymi przepisami, odsetki za zwłokę.

§ 7. Dzierżawca obwodu łowieckiego obowiązany jest dostarczyć do punktu skupu i sprzedać następującą ubitą na terenach wydzierżawionych obwodów łowieckich zwierzynę:

- 1) łosie (byki i klępy), jelenie (byki i łanie), muflony (tryki i owce), daniela (byki i łanie),
- 2) dziki w wieku powyżej jednego roku,
- 3) 60% ilości sarn (rogaczy i kóz) przewidzianych w planie pozyskania zwierzyny,
- 4) 60% ogólnej ilości ubitych zajęcy pozostałej po odlicze-

niu liczby zajęcy odpowiadającej liczbie myśliwych biorących udział w polowaniu,

5) 60% ilości ubitych kuropatw.

§ 8. 1. Dzierżawca obwodu łowieckiego ma prawo odstąpić zwierzynę nie wymienioną w § 7 osobom wykonującym polowanie według zasad i za opłatą ustaloną przez dzierżawcę. Osoba wykonująca polowanie może zbyć odstąpioną jej zwierzynę jedynie przedsiębiorstwom i instytucjom wyznaczonym przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Osoby biorące udział w polowaniach indywidualnych lub zbiorowych obowiązane są zgłosić ubitą zwierzynę płową bezpośrednio po polowaniu w nadleśnictwie lub leśnictwie, na którego terenie dokonano odstrzału, oraz okazać uzyskane trofea zwierzyny płowej celem uzyskania adnotacji na zezwoleniu uprawniającym do dokonania odstrzału zwierzyny.

3. Ubita zwierzyna nie zgłoszona zgodnie z ust. 2 jest uważana za pozyskaną nielegalnie.

§ 9. Przedsiębiorstwa lasów państwowych obowiązane są w wydzierżawionych obwodach łowieckich w miarę potrzeb i posiadanych możliwości do:

- 1) zorganizowania na terenie lasów państwowych dostatecznej ilości miejsc lub pomieszczeń przystosowanych do wystudzenia ubitej zwierzyny płowej i dzików,
- 2) odpłatnego dostarczania środków lokomocji w celu dowiezienia ubitej zwierzyny płowej i dzików do miejsca wystudzenia zwierzyny, stacji kolejowej lub punktów skupu zwierzyny.

§ 10. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Rolnictwa z dnia 11 października 1965 r. w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców przedsiębiorstwom lasów państwowych lub innym wydzierżawiającym obwody łowieckie za zwierzynę pozyskaną na terenach obwodów łowieckich (Monitor Polski Nr 59, poz. 303),
- 2) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 października 1961 r. w sprawie odstępowania ubitej zwierzyny osobom wykonującym polowanie (Monitor Polski Nr 82, poz. 345) w stosunku do dzierżawców obwodów łowieckich.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1967 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing
Minister Rolnictwa: w z. St. Gucwa

209

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 21 lipca 1967 r.

w sprawie pełnienia służby przeciwpożarowej oraz prowadzenia dokumentów ochrony przeciwpożarowej na statkach morskich.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz § 5 pkt 6 i 10 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. z 1964 r. Nr 15, poz. 89 i z 1966 r. Nr 34, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą pełnienia służby przeciwpożarowej na polskich statkach morskich, z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej,